

radost z pokroku studentů než ze svých vlastních. Jenže to mi už nezbyval vůbec žádný volný čas. I tak jsem zvládla absolvovat několik učitelských tréninků se zahraničními učiteli ashtanga jógy.

V práci jsme tehdy dlouhodobě měli kritickou situaci, půl roku se pracovalo nonstop včetně víkendů a mně už docházela chuť i síla takhle žít jako dobře placený otrok. A tak jsem učinila rozhodnutí. Dodělala jsem všechny své účetní závěrky a pak ze dne na den skončila. Se zaměstnavatelem jsem odmítla komunikovat, protože mi bylo jasné, že budu akorát vystavena finanční manipulaci, abych zůstala. Nikdo a nic už to nemohlo změnit. Rozhodla jsem se odejít a žít tím, čemu věřím.

Bylo mi třicet let a poprvé v životě jsem byla bez práce. Strašně se mi ulevilo, byla to taková velká dovolená po několika letech. Začala jsem učit jógu a cestovat do zahraničí za praxí se slavnými učiteli ashtanga jógy. Jednou z nejdůležitějších událostí byly dvě cesty do Indie v roce 2018. Poznala jsem spoustu skvělých kamarádek a fajn lidí, získala cenné zkušenosti. Osud tomu chtěl, že jsem se seznámila i s pár jogínkami z Egypta, kde jsem do té doby nikdy nebyla. Arabské země mě nijak nelákaly, vyrůstala jsem v evropské společnosti plné předsudků vůči muslimům.

Z Indie jsem se vrátila do pořádné české zimy. Celý život jsem neměla ráda počasí ve své vlastní zemi, miluji léto. Když jsem dostala pozvání, abych přijela učit do Káhiry, netrvalo dlouho a balila jsem kufry. Vůbec jsem nepřemýšlela o tom, co mě tam čeká. Tak nějak zvláště jsem neměla žádné obavy ani pochybnosti.

Egypt

Do Káhiry jsem přiletěla v únoru 2018 a zamilovala si ji už od začátku. Všechno mi přišlo podivně známé a blízké... Cítila jsem se tam doma, šťastnější a veselejší než kdykoliv předtím a kdekoliv jinde. Byla to láska k místu, láska k zemi, kterou jsem do té doby znala pouze z knih a příběhů. Léto tam nikdy nekončí.

Plánovala jsem zůstat měsíc, ale nakonec jsem se zdržela tři měsíce a do Prahy jsem se vrátila v květnu pouze kvůli blížící se druhé cestě do Indie. Přijali mě totiž k dvouměsíčnímu studiu v „našem“ ashtanga institutu v Mysore. Do Prahy jsem se vrátila na konci léta a pomalu začínala přemýšlet o životě v Egyptě. Tam jsem se vydala znovu na podzim, ještě na měsíc. A tehdy padlo definitivní rozhodnutí: budu žít v Káhiře (alespoň na nějakou dobu). V Česku jsem si vyřídila vše potřebné a odstěhovala se v lednu 2019.

Pronajala jsem si sama byt v Maadi, v hlídaném komplexu (tomu se v Egyptě říká compound), a začala si užívat život ve své milované zemi, hezkém bytě a sama se sebou. Denně jsem jezdila na jógovou praxi za svou kamarádkou učitelkou na Zamalek. Doslova dny mých snů. Ráno ashtangová praxe, pak káva, oběd v restauraci, kdekoliv po cestě domů. Po příjezdu domů posezení na terase, poslech hudby, pokec s kamarádkami. Byly to krásné časy a tyto vzpomínky mě hřejí v srdci.

Po třech měsících končil nájem tohoto bytu a vzhledem k tomu, že jsem už měla víc kontaktů a přehled o cenách,